



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Рев 4508/2024  
25.03.2026. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мастиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душанка Давидов, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ева Вукашиновић, адвокат из ..., ради утврђења права сусвојине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1528/23 од 12.10.2023. године, у седници одржаној 25.03.2026. године, донео је

## ПРЕСУДУ

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснована ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1528/23 од 12.10.2023. године.

**ОДБИЈАЈУ СЕ** захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

## Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 238/2020 од 31.01.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да су тужиља и тужени током ванбрачне заједнице стекли у  $\frac{1}{2}$  дела право својине на следећим покретним стварима: путничком возилу марке „Opel Astra K“, регистарске ознаке ... и путничком возилу марке „Citroen Xsaru“, регистарске ознаке ..., а одбијен тужбени захтев којим је тражено да се утврди да су тужиља и тужени током ванбрачне заједнице стекли у  $\frac{1}{2}$  дела право својине на возилу марке „Volkswagen Touareg“ регистарске ознаке ..., као и захтев да се утврди да су тужиља и тужени током ванбрачне заједнице стекли у  $\frac{1}{2}$  дела право својине на новчаној уштеђевини у износу од 30.000 евра, што је тужени дужан признати. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1528/23 од 12.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П 238/20 од 31.01.2023. године у побијаном одбијајућем делу одлуке о

главном захтеву и у делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиле и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући правилност другостепене пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), у вези члана 202. Породичног закона – ПЗ, Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су засновале ванбрачну заједницу 2011. године, која је трајала до 20.03.2020. године, у којој је рођено двоје заједничке деце. За то време живели су у ..., у стану тужиле који је добила на поклон од својих родитеља. Тужилца је по занимању лекар специјалиста ..., а тужени ... техничар. У првим годинама заједничког живота, све до 2016. године, парничне странке су се издржавале од тужилине зараде коју је остваривала као лекар специјализант на Клиници за ... у ... која је износила око 56.000,00 динара месечно. Након завршене специјализације 2016. године, тужилина зарада је износила 64.000,00 динара, а по завршеној субспецијализацији у 2018. години, 96.000,00 динара. Тужени је током 2008. године основао Агенцију за инжињеринг „... ТЕХ“ ББ ПР Нови Сад, која се бавила дренажом земљишта, коју је због лошег пословања и блокаде рачуна тужени затворио. Дана 06.04.2016. године, тужени је основао фирму као предузетник ББ ПР инжињерска делатност „... ТЕХ“ Нови Сад. У току 2016. и 2017. године, тужени је добро пословао и почео да остварује приходе и доприноси трошковима живота своје породице и у том периоду парничне странке су купиле аутомобил марке „Citroen“ тип „Xsara“, за износ од 3.500 евра, регистрован на име туженог и аутомобил марке „Opel Astra K“, за износ од 16.800 евра и то тако што је тужилца подигла кредит од 3.000 евра, који су парничне странке заједно отплатиле, а остатак купопродајне цене је платио тужени од прихода оствареног из свог посла. Због проблема у пословању, тужени је 18.09.2017. године затворио фирму и прешао да ради у фирми своје сестре ВВ ПР „ВВ“, у којој је радио као техничар на ... . Током 2018. године тужени је продао својој сестри опрему коју је поседовао за извођење дренаже земљишта (пумпе, каблови, алати) и по том основу остварио приход од 2.000.000,00 динара, које је потрошио за потребе породичне заједнице. Мајка туженог ГГ је дана 21.05.2019. године на свој девизни рачун код „АИК Банка“ а.д. уплатила износ од 120.000 евра. Наведени новац припадао је њеној ћерки ВВ, а банци је као основ уплате достављен уговор о поклону закључен између ВВ као поклонодавца и ГГ као поклонопримца. ГГ је 21.08.2019. године на свој рачун који се води код „Addiko bank“ уплатила износ од 40.000 евра, а у изјави о пореклу имовине која је предмет пословног односа или трансакције, наведено је да је порекло имовине наведено уговор о поклону закључен са ћерком. Истог дана 21.08.2019. године ГГ је поднела код „АИК Банка“ девизни налог за исплату износа од 60.000 евра који је доставила „Addiko bank“ која је књижила наведену уплату. Тужени је имао пуномоћје којим га је мајка овластила да подиже новац са њених рачуна. У периоду од 28.08.2019. до 30.10.2019. године, тужени је без одобрења своје мајке на

основу пуномоћја са рачуна код „Addiko bank“ подигао укупан износ од 39.900,00 евра, док је са рачуна мајке који се води код „АИК Банка“ подигао укупан износ од 49.800,00 евра. Тужени је новцем који је подигао са рачуна мајке, код овлашћеног продавца моторних возила „Porsche Inter Auto“, купио путничко моторно возило „Volkswagen“ тип „Touareg“ за износ од 89.450,00 евра, односно 10.519.577,00 динара, који је исплаћен дана 28.10.2019. године по рачуну број 4166, издатог од стране „Porsche Inter Auto“ д.о.о. Тржишна вредност возила марке „Volkswagen“ тип „Touareg“ на дан 20.03.2020. године, износи 82.000 евра, односно 9.639.001,60 динара, а на дан 20.05.2022. године (дан израде налаза) износи 54.000 евра, односно 6.344.406,00 динара. Тржишна вредност возила марке „Citroen“ тип „Xsara“, на дан 20.03.2020. године износи 2.950,00 евра, односно 346.768,96 динара, а на дан 20.05.2022. године (дан израде налаза) износи 2.200,00 евра, односно 258.475,80 динара. Тржишна вредност возила марке „Opel Astra K“ на дан 20.03.2020. године износи 10.500,00 евра, односно 1.234.262,40 динара, а на дан 20.05.2022. године (дан израде налаза) износи 8.600,00 евра, односно 1.010.405,40 динара. На рачуну који се води код „Mobi bank“ а.д. Београд као динарска штедња, ГГ је у периоду од 31.03.2017. до 31.03.2019. године имала прилив средстава у износу од 1.155.737,42 динара и одлив средстава у истом износу од 1.155.737,42 динара. На рачуну који се води код „Opportunity bank“ а.д. Нови Сад као девизни штедни улог физичких лица, ГГ је у периоду од 07.02.2019. године до 24.04.2019. године имала укупан салдо на рачуну у износу од 24.029,94 евра.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права делимично усвојили тужбени захтев, утврђујући да су парничне странке током ванбрачне заједнице стекле по  $\frac{1}{2}$  дела права својине на путничком возилу марке „Opel Astra K“, и марке „Citroen Xsara“, закључујући да предметна возила представљају заједничку имовину странака коју су они стекли радом у току трајања ванбрачне заједнице. Применом правила о терету доказивања, захтев за стицање права својине са  $\frac{1}{2}$  дела, на возилу марке „Volkswagen Touareg“, и на новчаној уштеђевини у износу од 30.000 евра, одбијен је као неоснован, сматрајући да возило марке „Volkswagen“ тип „Touareg“ не представљају заједничку имовину странака коју су стекли радом у току трајања ванбрачне заједнице, односно да су за време трајања ванбрачне заједнице стекли уштеђевину у износу од 120.000,00 евра.

Врховни суд сматра да је на утврђено чињенично стање правилно примењено материјално право.

Одредбом члана 171. став 1. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр.18/05, 72/11- др. закон и 06/15), прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Чланом 191. Породичног закона у ставу 1. је прописано да имовина коју су ванбрачни партнери стекли радом у току трајања заједнице живота у ванбрачној заједници представља њихову заједничку имовину. Ставом 2. истог члана је прописано да на имовинске односе ванбрачних партнера сходно се примењују одредбе овог закона о имовинским односима супружника. То значи да се примењују правила прописана чланом 180. истог закона, да ако супружници не могу да се споразумеју о деоби заједничке имовине, деобу врши суд (став 1) и претпоставља се да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки (став 2), с тим што већи удео једног супружника у стицању заједничке имовине зависи од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини, те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине (став

3). На основу одредбе члана 168. став 2. Породичног закона, имовина коју је супружник стекао у току трајања брака деобом заједничке имовине односно наслеђем, поклоном или другим правним послом којим се прибављају искључиво права представља његову посебну имовину.

Супротно наводима ревизије и по схватању Врховног суда правилно су нижестепени судови, закључили да тужила у току поступка, иако је то била њена дужност сагласно одредби члана 231. став 2. ЗПП, није пружила доказе да је аутомобил марке „Volkswagen Touareg“, који је тужени купио за време трајања њихове ванбрачне заједнице, купљен из средстава која су представљала њихову заједничку имовину, односно да су за време трајања ванбрачне заједнице стекли уштеђевину у износу од 120.000 евра. Из изведених доказа произлази да је тужени купио предметни аутомобил, новцем који је подигао са рачуна мајке, на основу датог пуномоћја а који је претходно припадао сестри туженог, будући да је уплаћен на рачун мајке туженог, на основу уговора о поклону који је закључен између мајке ( поклонопримца) и сестре туженог ( поклонодавца).

Следом изложеног, а супротно наводима ревизије, изведени докази и чињенице на основу њих утврђене, говоре у прилог правилности закључка нижестепених судова да износ од 30.000 евра који је преостао на рачуну мајке туженог након куповине аутомобила не може представљати заједничку имовину парничних странака, односно тужила није на одговарајући начин доказала да је он стечен радом туженог у току трајања ванбрачне заједнице, нити да је тај новац икада припадао туженом, већ из утврђеног чињеничног стања произлази да је исти у својини ГГ која га је стекла на основу уговора о поклону закљученог са ћерком.

Претежни део навода у ревизији односи се посредно или непосредно на чињенично стање које ревидент сматра битним а које, по њеном мишљењу није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку и ови наводи немају утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, јер се овим ревизијским наводима уствари оспорава утврђено чињенично стање и исти нису дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да је ревизија тужиле одбијена као неоснована, а да трошкови одговора на ревизију не представљају трошкове који су потребни ради вођења тог поступка, то су одбијени захтеви за накнаду трошкова ревизијског поступка, због чега је применом члана 165. у вези члана 154. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић